

LA OPINIÓN

PERIÓDICO DEMOCRÁTICO

Número suelto, 10 cénts. : Saldrá los domingos : Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción y Administración
PLAZA GANADO, 37

No se devuelven los originales

Política • Literatura • Artes • Ciencias • Teatros • Deportes • Anuncios

Per a EL VALLÉS NOU

Estic ben convençut de que, no sols els meus amics, si que també els meus adversaris, hauràn estat suposant que la campanya que ha fet contra nostre el setmanari d'aquesta vila, «El Vallés Nou», seria convenientment contestada.

Els primers, hauràn esperat enguniosos, desitjant el desquit; que no sé si serà prou afortunat, per més que procuraré que ho siga, suplint, amb claretat i concisió, la manca de facultats.

Mai hauria cregut, que'l rebel·lar-se contra les decisions d'uns dictadors que un dia convertiren en cendra els restos dels vells cacics i avui, esventant-les, escampen arreu els mateixos i hasta pitjors procediments, hagués d'ésser objecte de tant airades recriminacions.

No està prou bé que, per raons no polítiques, i si sols de còmodo i plàcid egoïsme, combatau an els que es troben en vostre enfront; perquè'l combatre perquè no se us vol per reata, és palpable demostració d'impotència, i de lo convençut que esteu de que haveu abusat de vostra privilegiada situació. I us enjoiieu acariciant l'idea de manar, imposant vostra autoritat, tot cantant estridentment les excel·lències de vostra política, i ofegant, amb vostra cridoria, les veus dels que's neguen a ésser vostres vassalls, perquè no'ls agrada vostre procedir.

• Prediqueu la tolerancia, i valdria més que no'n parlessiu tant i l'usessiu més en el procedir vostre.

Per molt que us hagi disgustat la nostra actitud, no n'hi havia per a arribar a l'extrem de que, oblidant-vos de les bones formes, baixessiu a un nivell indigne, recordant en aquest poble, pot-ser per enyorança, aquelles virulentes campanyes d'«El Mosquit».

Jo voldria tenir tota aquella ecuanimitat necessaria, per a no seguir-vos en l'escabrós camí emprès, i procuraré fer-ho; per més que la meva poca pràctica en fer córrer, pel públic, ma ploma humil, no ofereixi prou garanties. En aquesta inseguretat, su prego a vosaltres, gent d'«El Vallés Nou», veieu solament, en els meus atacs, l'oposició an els polítics, puix a tots i per a cada un de vosaltres, en el terreny particular, us guardo el meu respecte.

• Vaig a entrar en tasca.

La meva actitud, francament oposada a que en aquest districte es nombressin els diputats provincials, aplicant l'abominable article 29 de la Llei electoral, va fer que prop meu s'agrupessin uns quants amics, simpatitzants amb la meva actitud, neixent-els-hi prompte l'entusiasme, amb el qual m'acompanyaren, estòics, a la lluita.

Amb motiu d'haver adquirit la seguretat de que es faria elecció, l'entusiasme anà augmentant, fins a arribar a l'extrem, de coniar que'l disgust del cos electoral contra l'imperi autocràtic de la «Lliga Regionalista», podria donar-nos nutrida votació i pot-ser el triomf; atenent això, va acordar-se presentar candidatura per minoria.

Tingui-s en compte que, a pesar de que la candidatura de la «Lliga», estava composta de dos regionalistes, un liberal i un carlí, fou elaborada pels regionalistes, amb la sola i exclusiva finalitat d'assegurar el triomf den Prat de la Riba. El triomf den Fages, no era d'interès general del partit, i si sols de conveniencia particular den Plaja. Els demés seguien perquè, de sumar, res hi podien perdre.

I els catalanistes de «La Lliga» que'ns critiquen per l'apoi que'ns han prestat diferents elements polítics, no veuen la viga en el seu ull, i van del braç d'un liberal i d'un carlí oblidant-se de que a Vich, els catalanistes representen avui, i representaren brillantment, quan l'elecció de l'actual Diputat a Corts per Vich, el senyor Bosch i Alsina, l'antitesi del carlisme que havia adquirit gran força en dit districte des de l'elecció del senyor Junyent.

I som ja a la presentació de la candidatura, per mi tant immerescudament integrada, i els d'«El Vallés Nou» i els de «La Veu de Catalunya» en sa campanya s'han cansat de dir que si jo soc lerrouxista, i que si soc això, i que si soc allò.

En el manifest que vaig tenir el gust d'endregar als electors d'aquest districte, dic clarament el que soc, a què anava i què representava. I dic ara jo: em consta que an el diputat per aquest districte, l'uneixen llaços d'amistat amb algú radical; tots sabem que dit senyor ha pertenescut, i ha ostentat honrós càrrec, al costat dels elements que seguien an en Planas i Casals, i a pesar d'això, em basta i em sobra que dit senyor es digui regionalista, per creure'l

i tenir-lo per tal. No hi hà dret a ésser més papista que'l Papa.

Cert que m'honro amb l'amistat particular del quefe del partit radical, com també amb la d'altres personatges de diferents idees polítiques (i no és vanitat); com que, en aquesta vila, m'honro amb la d'algú carlí, i amb la de conservadors, liberals, nacionalistes, reformistes i radicals. I això ho tinc a gloria i agraeixo a tots aquests senyors el que'm permetin ésser amic seu. I també ho agraeixo an els senyors Tardà i Barangé, lo cual res té que veure amb que'ls hagi combatut i tantes voltes com jo cregui sa actuació perjudicial a Granollers, tornaré a fer-ho, prescindint del seu disgust.

Cert que durant el passat any vàreig parlamentar amb elements regionalistes que volien fundar en aquesta vila una societat de caràcter polític.

Però no pot negar «El Vallés Nou», que vaig dir que no tindria cap reparo en pertànyer a dita societat, sempre que això no fos incompatible amb les idees lliberals que he sustentat tota ma vida; oferint-me que'l Reglament permeteria sustentar amb independència les idees més avençades. L'esperit netament regionalista, descentralitzador, no m'espanta, ja que és una reforma que, com ho creuen tots els partits polítics, des de'l radical fins al tradicionalista, crec que beneficiaria a l'Estat espanyol.

Però el reglament encara dorm; ningú l'ha vist, ni s'ha tornat a parlar d'aquell assumpte, lo cual és prova clara de que dintre la societat que pretenieu fundar no hi hauria cabut l'esperit lliberal, i per això m'haveu donat la callada per resposta.

«El Vallés Nou» peca excessivament de lleuger, a l'afirmar que he pidolat als personatges locals als quals cita, que'm prestessin el seu apoi per a l'elecció; davant la seva afirmació, vaig poder tenir el gust de sentir de llavis dels senyors Barangé i Tardà que ells ho negarien a qui els ho preguntés, ja que no resultava ésser cert, el que deia dit setmanari. I el senyor Tardà, va ratificar-se en el sentit de confirmar el que m'havia fet oferir, o siga que ell, tenint en compte la meva condició de fill de Granollers, i ademés per raons de companyerisme, m'apoiaria amb entusiasme. A mi em plau, des d'aquestes columnes, declarar-me agrait envers dit senyor, ja que fou complidor fidel de sa paraula.

I, seguint la mateixa carrera, diuen vostès que he sigut popular. Això és fer volar coloms, senyors; en vaig ésser i en soc, i en seré sem-

pre que convinga, perquè aquest nom, en aquesta vila, no representa idea política determinada, i si solament representa ansies de progrés, millorament del poble en totes ses necessitats. Es popular en Jonch, republicà de tota sa vida, i ho és en Puntas, que és carlí; i si al senyor Serra la memoria no li flaquès, es recordaria que ell també ho va ésser en les últimes eleccions. I això no li ha privat d'ésser regionalista.

Si'l fet de que la nostra candidatura l'apocissin lliberals monàrquics, reformistes i demès republicans, ho qualifica «El Vallès Nou» de falta de pudor polític; ¿com haurem de qualificar la seva unió amb carlins i lliberals monàrquics? ¿Què s'ha fet d'aquella campanya contra els lliberals, als que consideraven autors de la llei de Jurisdiccions? ¿La conveniència us ho ha fet oblidar, veritat?

El tirar-me en cara si he gastat o no en les eleccions, resulta poc piados fent-ho en la forma que ho fa «El Vallès», i per això m'obliga a dir-li, modestia a part, que'l què he gastat no és fàcil que'm privi d'atendre a altres obligacions, com va succeir an algú dels que en ell col·labora i que també està adornat amb la creu de la derrota.

Ademés, si he gastat, és també perquè jo no tinc a la meua mà'l protegir a caciquets de poble, encara que siga deixant-los guanyar bé la vida espurgant els arbres de les carreteres provincials, a canvi de que contribuissin an els gastos de la elecció; i si ho tingué a mà tampoc ho faria.

Sou dignes èmuls den Pol de «La Veua», i les vostres aficions aritmètiques, volent servir a l'actual diputat a Corts, us han portat a un mal terreny.

Parlem, doncs, per a fer-vos caure la vena que porteu als ulls, de la suma de vots que han aconseguit els vostres candidats, i fem comparacions.

En Prat de la Riba, quan les eleccions de 1909, va tenir 11,300 vots i en Pericas 10,500. Enguany n'han tingut: en Prat, 9,770, i en Pericas 7,300, o siga l'un 1,530 vots menys i 3,200 l'altre. I això havent d'anar en Cambó en persona, de poble en poble, pidolant, exigint i menaçant.

La candidatura d'oposició, tant ben representada per en Coma, l'any 1909, va tenir 4,550 vots i enguany n'ha tingut 5,650, o siga un augment de 1,100 vots. I això que en els pobles grans, on no abunda la llana, ha votat un vint per cent menys que l'altra vegada.

Aquests datos són ben significatius, aclaparadors per a vosaltres, regionalistes de la Lliga, i afalagadors per a nosaltres.

Veritat és que aquí, en el meu poble nadiu, he tingut menys vots que en Coma, però encara és més veritat que en Coma se'n mereixia molts més, i que jo, amb els que he tingut, haig d'estar iestic satisfet i agrait.

I passem a un altre punt.

El que m'hagin apoiat des dels lliberals monàrquics (disgustats per la coalició feta amb mires personals, sense tenir per res en compte les aspiracions, necessitats i aficions del districte), fins els elements extrems de l'esquerra, parla molt en favor de ses conviccions polítiques, i per la meua part ho considero a molt honor; i això, antics solidaris, res té que veure i no és cap procediment vilipendiós; vosaltres, que amb la cantarella «pel bé de Catalunya» (que amaga moltes vegades conveniencies personals), pacteu amb tot-hom i sabeu prescindir de tot, si us aboneu en aquesta cosa és perquè no trobeu per on agafar-vos, és per-

què a mí no'm podeu fer càrrecs d'haver coaccionat i menaçat als arcaldes i secretaris; és perquè a mí no podeu dir-me que a l'arribar a un poble l'agutzil avisés a l'Ajuntament i als personatges influents del mateix, fent-los reunir a la Casa de la Vila, per a demanar-los i exigir-los el cens íntegre de la població a favor de vostres candidats, menaçant fortament an els que's resistien no volent sofisticar el sufragi; és perquè no'm podeu dir, com jo puc dir-vos, que en els pobles on tenieu vostre el president de la mesa, es negaren, per consell vostre, a admetre'ls nostres interventors, donant per excusa que la firma que autoritzava els talons els era desconeguda i fent-se la votació sense cap garantia per la nostra part. Així, en aquesta forma, ocuparà la presidència de la Diputació un home eminent, que jo crec, em permeto creure, rebutjaría si els sabés aquests procediments que han servit per a que algú gambi, sota'l seu nom prestigiós.

S'ha donat el cas de que en alguna població com a Sant Julià de Vilatorrada, votaren 250 electors a candidatura plena, de 254 que'n té'l cens, de lo qual resulta que en dita població tant sols QUATRE han deixat de votar, i això que, entre'ls duplicats, difunts, ausents, desconeguts, equivocats, malalts i impossibilitats, n'hi havien QUARANTA CINC que no podien votar.

I tot això ho teniu a la bassa de les sangs; forma part integrant dels vostres manaments polítics. Quan les eleccions den Coma, va haver-hi poble, com Pruit, que tenia 79 electors inscrits en el cens, 126 varen votar an en Prat de la Riba.

¿Això és lluitar amb noblesa, pulcres regionalistes de double?

I ja sé'l què direu, ara: que les actes són sense protestes. Es cert; però és que com que en últim terme qui falla és la Diputació i el fallo d'aquesta no és dubtós, val més no perdre'l temps gastant pólvora en salves.

Vosaltres trobeu criticable que a Bigues i Riells tingué el carlí, senyor Pericas, igual número de vots que la nostra candidatura. Jo no li trobo gens, tenint en compte que en dita població hi han bastant carlins: allí on se noten els carlins és prova evident que hi han lliberals. I cal que's preparin els de Bigues, estàn alerta pel què'ls hi puga passar.

En canvi, a mí m'estranya molt que en pobles com Montornès, amb arcalde lliberal, secretari lliberal i que està baix el cacicat del lliberal Barangé i d'on se sab que no hi hà cap carlí, obtingué el senyor Pericas 176 vots i 243 el lliberal Bosch, i així mateix 201 i 201 a La Garriga, 141 i 129 a Parets i 96 i 96 a Sant Fost. I a La Roca, malgrat haver-hi anat dos rradicals, entre ells un hèroe, acompanyats de un bon amic meu, per a treballar-me l'elecció, en Pericas va tenir 216 vots, en Bosch 7 i nosaltres 56.

Vàreu abusar de la vostra situació privilegiada, menaçant i coaccionant a tot-hom i anant a buscar tots els ressorts per a presentar-vos davant de la Diputació com a elegits per una comarca devota entusiasta de vosaltres. I ara vindran les revenges amb els pobles que us han fet cara; però que's vagi amb compte perquè estarem alerta.

A Cardedeu un agent de negocis, molt bon amic d'aquest ajuntament i d'aquest hospital, va abusar de la paciència dels habitants de dit poble, portant-los per força a votar per la Lliga. Al Figaró un constructor d'obres, parent del cacic d'aquesta vila, caçava als electors amb convinçents regalos, fent-los votar al fill del

president de la Junta d'Obres del Port, de Barcelona. A Centelles un fabricant molt important no va abandonar un moment el col·legi, fent votar la candidatura vostra, plena, i priuant, amb indicacions més o menys discretes, de que tinguéssim l'intervenció necessaria a Balenyà.

Tots ells servint-vos a canvi del què siga; confiant en vostra omnimoda situació política, que us permet premiar als amics i castigar als contraris.

¿Quina llàstima que aquí no prometessiu ocupar-vos del pont, per a fer anar a la gent a votar per vosaltres! ¿Us el guardeu per les eleccions generals, aquest recurs?

Tot això a més de les moltíssimes cartes que amb el timbre de Diputat a Corts, escamparen arreu en Cambó, en Plaja i en Bosch i amb el de la Diputació igual en Prat de la Riba que en Fages i en Pericas.

¿Es molta delicadesa, tot això! I qualsevol deixa de fer-ne cas del timbre de President de la Diputació, que té la clau del contingent provincial!...

Tot això que heu fet ho trobeu molt bé i és un abús inqualificable, una coacció definida per la llei; però que, per sobre de tot i sense la sanció d'aquesta, hauria hagut de tenir la de la vostra consciència, si fóssiu pulcres com prediqueu.

I, a pesar d'això, vàreu haver de recórrer a recollir actes en blanc, a fer arreglos en la de Olost, a privar l'elecció a Perafita i, a última hora, en la reunió que tinguéu en el Palau del Caballer de Vidrà, a Vich, us vàreu haver de comprometre, junt amb l'actual diputat a Corts per Vich, a deixar dit districte lliure per als carlins en les properes eleccions generals, a canvi de que'l senyor Bosch i Catarineu no's quedés sense acta. I més o menys discretament aguantareu'l pacte, important-vos molt poc el què puguin dir els catalanistes i lliberals com a protesta de la vostra venda.

Es comprendrà perfectament la veritat i imparcialitat de les meves afirmacions, pel què es refereix a la pulcritud dels nostres procediments, passant la vista pels diaris de Vich, de comunió política ben oposada a la nostra.

Això no és fer política regionalista, això no és fer política descentralitzadora; això és abusar de la vostra situació desenterrant els procediments que tant havieu criticat, a l'objecte de poder continuar essent els amos absoluts d'aquest districte.

¿On és aquell altruisme que tant teniu a la boca i del qual tant bon mestre va ésser-ne l'inoblidable doctor Robert?

I la vostra inconseqüència arriba ja a un extrem incomprendible. Anàreu a l'avant-votació en el districte de Mataró, combatent an els que, amb l'acaparament d'actes, per privar-vos de la proclamació, us hi obligaren. ¿I què és el què vàreu fer en aquest? Les acaparareu totes, a excepció de la de l'il·lustre publicista senyor Sampere i Miquel. I encara aquesta perquè us va ésser negada, puix també la pretenieu.

De manera que vosaltres, que prediqueu aquella llibertat ben entesa, volieu, per la raó de la força de la vostra influencia, deixar sense respirar a elements numerosos (com s'ha demostrat) d'aquest districte, que no estàn conformes amb la vostra política absorbent, acomodaticia, personalista, absoluta i de procediments tant abusius o més que aquella que tant fortament i amb l'aprovació quasi unànim de Catalunya vàreu combatre.

I per haver-nos oposat an això, ens heu combatut en forma crudel i ben poc digna per

a un periòdic que vol passar per seriós.

Nosaltres tenim interès en que consti que si en la designació de candidats s'haguessin tingut en compte les aspiracions de les forces vives del districte i les afeccions dels partits polítics de més arrel en el mateix, la nostra actitud no hauria sigut de protesta. Però en la confecció de la vostra candidatura vàreu prescindir de tot, supeditant-vos als vostres compromisos, que, al contreure'ls, per a res hi intervingué els districte que us va elegir. I d'això, per vanitat personal, us dol que'n protestem i per haver-ho fet, ens heu combatut amb ineducació, amb crúdels insidies, en qual forma tinc la seguretat que alguns dels vostres prohoms, i en especial el meu estimat amic Coma, no hi poden estar conformes.

Cert que'ns heu derrotat; si, d'això podeu vanagloriar-vos-en; però nosaltres tenim la satisfacció de que'ls nostres vots són de gent convençuda, de que no'ls hi hem posat sense haver votat. I amb aquests, i seguint com ara, perden vosaltres 1,600 vots i nosaltres guanyant-ne 1,100, la victòria és segura per a la nostra causa, quan arribi l'hora de tornar-hi.

I és indubtable que de la nostra protesta en sortirà un canvi de procediments per part vostra, per part de la Lliga Regionalista, que esdevindrà fins a la vostra delegació en aquest districte, pomposament titulada «Cámara Agrícola Oficial del Vallés», i que tot-hom sab que no és més que un centre electoral, que ha deixat rellegat a últim terme l'objectiu que deuria ésser primordial de la mateixa, l'aspecte econòmic, del qual jamai se n'ha preocupat, havent arribat, en el seu abandono, a no preocupar-se ni del propi, hasta l'extrem de que ha de viure del favor i de la dispensa.

I vaig a acabar. No m'ha impulsat altre desig, al conjuminar aquest article, que'l de deixar les coses ben sentades i no donar an els meus adversaris, l'arma que haurien esgrimit d'haver-me callat. No soc dels que'ls espantin les vostres empentes.

Si he hagut de donar a certs punts de la resposta caràcter particular, m'hi ha obligat la punteria dels vostres atacs.

Estem en paus, per ara, i sols en el cas de que continuessiu en vostres insidies, m'obligaria a tornar a sol·licitar d'aquest indulgent periòdic l'honor de donar estada al meu pensar.

I tingueu en compte, vosaltres, que voleu ésser gent del dia, que en el desenrotll de la política, que's fa pel poble, aquest té dret a intervenir-hi, i si avui ha protestat del vostre procedir, fent-vos avinent la contradicció del que feu amb el que prediqueu, un altre dia protestarà més fort i sabrà prendre's el que li pertoca i que ara us ha demanat respectuosament.

F. Torras Villà

¡Oh, la sinceridad electoral!

Lean nuestros lectores los siguientes recortes, que copiamos de la prensa de Vich:

«Puede decirse que aquí la lucha se entabló entre el candidato demócrata señor Torras, que en muchas candidaturas iba solo, y los demás candidatos que se habían unido y coaligado, regionalistas, jaimistas y liberal.

»El triunfo no era dudoso, sobre todo luchando como hermanos que, ahora, estaban a partir un piñón.

»Esto no obstante, hubo alguna discrepancia en el recuento de votos, que fué laborioso, resultando el señor Bosch con 5,000 y pico de votos en la primera suma, y unas horas después, en la segunda suma, con 7,000 y pico. ¡Ya es diferencia!

»En cambio el señor Prat de la Riba y el señor Pericas, faltando algunas secciones, tenían, el primero 10,110 votos y el segundo 8,747, y cuando los datos fueron completos, se rebajaron a 9,442 y 7,105 respectivamente. ¡También es curioso! ¡A medida que se iban completando datos y sumando votos, Prat y Pericas iban perdiendo!».

(De *El Norte Catalán*.
Semnarió tradicionalista.)

«Lean amigos y adversarios el número de votos, argumento el más elocuente e incontestable, que nuestras masas y estos censos totalmente jaimistas dieron a los candidatos regionalistas. Vean las nutridas votaciones que en los pueblos de los distritos de Vich y de Castelltersol, donde contamos con tanta fuerza, tuvieron los señores Prat de la Riba y Fages.

»Y después de leer y de mirar atentamente las cifras que hablan admirablemente en favor de nuestra dignidad política, entérense los mismos de los sufragios que en el distrito de Granollers concedieron a la candidatura de nuestro querido amigo señor Pericas.

»Damos estas explicaciones y hacemos estos comentarios, porque desconociendo datos e ignorando cifras, extrañarán muchos que el señor Pericas ocupe el último lugar en la candidatura triunfante.

»Pero si nosotros manifestamos que el señor Fages prometió a nuestro candidato alcanzarle del distrito de Granollers nutridísima votación, al comparar cifras de su resultado, quizás hallarán aclarado el problema.

»Sólo una nobleza excesiva, a la que contestan otros con incomprensible informalidad, nos obliga a expresarnos en estos términos, fruto de enseñanzas amargas que deseáramos de veras no haber de conocer».

(De *Ausetania*.
Periòdic jaimista.)

«Diumenge darrer es verificaren, en el districte de Vich-Granollers, les eleccions de diputats provincials. Es presentaren cinc candidats; tres d'ells, els senyors Prat de la Riba, Fages i Pericas, anaven a la reelecció i els senyors Bosch i Torras es presentaven per primera vegada.

»Els quatre primers, a pesar de la seva significació política, completament oposada, anaven a la lluita coaligats.

»Els procediments que s'han empleat han tingut un caràcter molt pintoresc. Com a mostra, basta fixar-se en els dos diferents resultats que donà el recompte de vots, segons detalls que segueixen:

	Diumenge vespre faltant dues o tres secciones	Sis hores després amb dats complets
Prat	10,110	9,442
Fages	8,250	8,320
Bosch	5,982	7,397
Pericas	8,747	7,106
Torras	5,382	5,393

»¡Oh, la moralitat electoral!».

(De *Gazeta Montanyesa*.)

Espectaculos

La Unión Liberal

El domingo próximo pasado, por la tarde, representáronse en este teatro, por la compañía «Ciudad Condal», la opereta «La Generala» y el pasatiempo lírico «El arte de ser bonita».

La primera de dichas obras fué puesta en escena con brillante acierto por toda la compañía en general, rayando a gran altura las señoritas Josefina del Campo y María Morató, pues si la primera estuvo admirable en su papel de *Generala* por su gracia y picardía en el decir y accionar, la segunda estuvo insustituible en el suyo de *Princesa Olga* por su esmerado gusto y refinado arte en el canto.

Muy discreta la señora Mariné y bien los señores Iturmendi y Casaseca. El tenor, señor Vidal, también sacó buen partido de su papel de *Príncipe Pío*, teniendo en cuenta las modestas cualidades de que está provisto.

De la segunda no diré sino que, en mi concepto, es una lamentable equivocación el representarnos obras de esa naturaleza sin contar con espléndida luz en el escenario y, sobre todo, con número abundante de mujeres.

Es digno de mencionarse en esa obra el señor Casaseca que encarnó la figura de guardia municipal con muy buena sombra.

La presentación irreprochable y la orquesta, dirigida con acierto por el maestro Sr. Serra.

Así mismo fueron puestas en escena por la citada compañía, el miércoles último, día de San José, las siguientes obras: por la tarde «San Juan de Luz», «La Gatita blanca» y «La Divisa» y por la noche «El Guitarrito», «El señor Joaquín» y «El Trébol».

En algunas de dichas obras no hay por que decir que encontramos mucho a menos la excelente tiple cantante señorita Morató.

La señorita del Campo nos obsequió con una *gatita*, provista de todas las picardias, pero exenta totalmente de gracia, sin embargo, cantó con buen gusto la alborada del tercer cuadro de «El señor Joaquín».

El señor Iturmendi estuvo colosal en «La Divisa» y el señor Casaseca hizo un *señor Joaquín* digno de los mayores elogios.

En las restantes obras, hizo cuanto pudo la compañía en general para salir lo más airosos posible en el desempeño de su labor.

La orquesta cumplió bien su cometido; y ya que hablamos de la orquesta, aprovecho la ocasión para reiterar mi más entusiasta felicitación a los maestros señores Serra y Albreda por su acierto en la dirección de las obras representadas durante la pasada temporada cuya felicitación hago extensiva a los profesores en general que constituyen las orquestas «La Moderna» y «Sendras».

Y hasta otra.

Frú-Frú

En el sorteo de un calzado que semanalmente se verifica en la Zapatería Marlet, calle de Corró n.º 26, ha salido premiado el número 17.

Dicho sorteo se verificará durante quince semanas consecutivas, debiendo pagar los 30 señores que tomen parte en él, 1'50 pesetas cada semana.

De modo que habrán 15 números con premios y otros 15 sin premio, pero estos últimos al terminar las quince semanas, tendrán también derecho a un calzado, sin haber de abonar ninguna cantidad.

Imp. Garretl : Granollers

Esteban Camillo

Prim, 87

Granollers

Calidad superior

Especialidad
en pastas finas

Exportación
a provincias

ALMACÉN
DE
ARROCES

Venta al por mayor y menor

J. Cunillera e hijo

PLAZA DE LA CONSTITUCIÓN
GRANOLLERS

DEPÓSITO
DE LA CERVEZA
DAMM

Fábrica de Gaseosas y Sifones

DE

Juan Clotet

Calle de Barcelona, 18 :: GRANOLLERS

GRAN BAZAR
DE SASTRERÍA

La Serpentina

• Ropas hechas para Caballero y Niño •
Hospital, 97

BARCELONA

**El Jabón
BARANGE**

Es el mejor

No tiene rival

NEW-YORK : Sastrería

CALLE DE FERNANDO, 42

BARCELONA

Sastrería para Caballeros, Señoras y Niños

GENEROS GARANTIDOS :: PRECIOS MÓDICOS

Fábricas en

Granollers Gerona Barcelona-Sans

LA CATALANA

Gorras Sombreros Paraguas

ESTEBAN BALLESCÀ

Plaza del Ganado, 21 : Granollers

Pianos
de alquiler

Vda. ROURA

Calle Palma, 41 : GRANOLLERS

Relojeria y Plateria

DE

JOAQUÍN CUMELLA

Casa especial para toda clase de composturas

PRECIOS REDUCIDOS

SE COMPRA ORO, PLATA Y PLATINO

Palma, 37, Estanco : Granollers

CAMISERÍA PUIG

Pelayo, 32 : BARCELONA